

ΣΚΗΝΗ 4

(Ο Κύριος και η Κυρία Μάρτιν κάθονται απέναντι ο ένας από τον άλλο χωρίς να μιλήσουν. Χαμογελάνε δειλά. Ο διάλογος που θα ακολουθήσει πρέπει να λεχθεί με φωνή άχρωμη, χωρίς κανένα συναίσθημα)

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Συγγνώμη, κυρία μου, αλλά, εάν δεν κάνω λάθος, νομίζω πως σας έχω ξαναδεί κάπου.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Κι εγώ, κύριε, νομίζω πως σας έχω ξαναδεί κάπου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Μήπως, κατά τύχη, έχουμε συναντηθεί στο Μάντσεστερ;

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Πολύ πιθανό. Εγώ γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Μάντσεστερ. Αλλά δεν θυμάμαι να συναντηθήκαμε στο Μάντσεστερ.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Μάντσεστερ.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Ναι, τι σύμπτωση.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Μεγάλη σύμπτωση. Μόνο που εγώ, κυρία μου, έφυγα από το Μάντσεστερ πριν από πέντε βδομάδες περίπου.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση, κύριε. Κι εγώ έφυγα από το Μάντσεστερ πριν από πέντε βδομάδες περίπου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Εγώ πήρα το τρένο των οκτώμισι κι έφτασα στο Λονδίνο στις πέντε παρά τέταρτο το απόγευμα.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ το ίδιο τρένο πήρα.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Άρα, μήπως σας είδα στο τρένο;

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Καθόλου απίθανο, τίποτα δεν αποκλείεται. Πάντως, κύριε, αυτό δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Εγώ ταξίδεψα δεύτερη θέση. Φυσικά, δεν υπάρχει πρώτη και δεύτερη θέση στην Αγγλία, όμως εγώ ταξιδεύω πάντα δεύτερη θέση.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ ταξίδεψα δεύτερη θέση.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Τότε, κυρία μου, μπορεί να συναντηθήκαμε στο βαγόνι της δεύτερης θέσης.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Καθόλου απίθανο, τίποτα δεν αποκλείεται. Πάντως, κύριε, αυτό δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Εγώ καθόμουν στο βαγόνι αριθμός οχτώ, στο διαμέρισμα αριθμός έξι.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ καθόμουν στο βαγόνι αριθμός οχτώ, στο διαμέρισμα αριθμός έξι.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Τότε, κυρία μου, μπορεί να συναντηθήκαμε στο διαμέρισμα αριθμός έξι.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Καθόλου απίθανο, κύριε, τίποτα δεν αποκλείεται. Πάντως, κύριε, αυτό δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Εδώ που τα λέμε, ούτε κι εγώ το θυμάμαι, κυρία μου, αλλά σκέφτομαι πως δεν είναι καθόλου απίθανο, γιατί τίποτα δεν αποκλείεται.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Σωστά. Έχετε δίκιο, κύριε.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Εγώ καθόμουνα στη θέση τρία, δίπλα στο παράθυρο.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Εγώ καθόμουνα στη θέση έξι, δίπλα στο παράθυρο. Άρα, καθόμουν απέναντί σας.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Ωστε, λοιπόν, καθόμασταν απέναντι. Άρα, εκεί συναντηθήκαμε.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Καθόλου απίθανο, τίποτα δεν αποκλείεται. Πάντως, κύριε, αυτό δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Ούτε κι εγώ. Πάντως, τίποτα δεν αποκλείεται.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Σωστά. Έχετε δίκιο, κύριε.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Μήπως είστε εκείνη η κυρία που με παρακάλεσε να βάλω τη βαλίτσα της στο δίχτυ των αποσκευών πάνω από το κεφάλι μας και μετά μ' ευχαρίστησε ευγενικά και μου επέτρεψε να καπνίσω;

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Μπορεί, κύριε. Εγώ θα πρέπει να ήμουνα. Τι σύμπτωση.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Άρα, μπορεί να γνωριστήκαμε εκείνη την ώρα.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Μπορεί, κύριε, αλλά δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Ούτε κι εγώ, κυρία μου. (Παύση. Το ρολόι χτυπάει δύο φορές. Παύση. Το ρολόι χτυπάει μία φορά) Από την ημέρα που έφτασα στο Λονδίνο, αγαπητή κυρία, μένω στην οδό Μπρόμφηλντ.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ, κύριε, από την ημέρα που έφτασα στο Λονδίνο μένω στην οδό Μπρόμφηλντ.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Άρα, μπορεί να συναντηθήκαμε στην οδό Μπρόμφηλντ.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Μπορεί, κύριε, αλλά δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Εγώ μένω στον αριθμό δεκαεννέα.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ, κύριε, μένω στον αριθμό δεκαεννέα.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Άρα μπορεί να συναντηθήκαμε σ' αυτό το κτίριο.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Μπορεί, κύριε, αλλά δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Το διαμέρισμά μου, κυρία, είναι στον πέμπτο όροφο, ο αριθμός οκτώ.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Και το δικό μου διαμέρισμα, κύριε, είναι στον πέμπτο όροφο, ο αριθμός οκτώ.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

(Σκεπτικός) Τι σύμπτωση. Στην κρεβατοκάμαρά μου έχω ένα κρεβάτι με πράσινο κάλυμμα. Κι αυτή η κρεβατοκάμαρα, αγαπητή κυρία, είναι στο βάθος του διαδρόμου, ανάμεσα στην τουαλέτα και στο γραφείο.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ στην κρεβατοκάμαρά μου έχω ένα κρεβάτι με πράσινο κάλυμμα. Κι αυτή η κρεβατοκάμαρα, αγαπητέ κύριε, είναι στο βάθος του διαδρόμου, ανάμεσα στην τουαλέτα και στο γραφείο.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Δηλαδή, αγαπητή κυρία, μένουμε στο ίδιο δωμάτιο και κοιμόμαστε στο ίδιο κρεβάτι. Άρα, μπορεί να γνωριστήκαμε εκεί.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Μπορεί. Και ίσως αυτό έγινε χτες το βράδυ. Αλλά δεν το θυμάμαι καθόλου.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Εγώ έχω μία κόρη που μένει μαζί μου. Είναι δύο χρόνων, έχει το ένα ματάκι κόκκινο και το άλλο άσπρο, είναι πολύ όμορφη και τη φωνάζω Άλις.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Τι σύμπτωση. Κι εγώ έχω μία κόρη δύο χρόνων, όμορφη, ξανθή, με το ένα ματάκι κόκκινο και το άλλο άσπρο, που τη φωνάζω Άλις.

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

Τι σύμπτωση. Δεν αποκλείεται να πρόκειται για την ίδια κορούλα, κυρία μου.

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Μπορεί, τίποτα δεν αποκλείεται.

(Μεγάλη παύση. Το ρολόι χτυπάει είκοσι εννέα φορές)

ΚΥΡΙΟΣ MARTIN

(Μένει αρκετές στιγμές σκεπτικός. Μετά σηκώνεται αργά και πλησιάζει την *Κυρία Μάρτιν*, που παραξενεύεται από το επίσημο ύφος του και σηκώνεται αργά) Άρα, αγαπητή κυρία, είναι σίγουρο πως έχουμε συναντηθεί και είστε η σύζυγός

μου αυτοπροσώπως. Αγαπητή μου Ελίζαμπεθ, επιτέλους ξαναβρεθήκαμε.

(Η Κυρία Μάρτιν πλησιάζει χωρίς να βιάζεται τον Κύριο Μάρτιν.

Αγκαλιάζονται και φιλιούνται αδιάφορα. Το ρολόι χτυπάει μία φορά πάρα πολύ δυνατά. Τόσο δυνατά που πρέπει οι θεατές να τρομάξουν στα καθίσματά τους. Το ζεύγος Μάρτιν δεν δίνει καμία σημασία)

ΚΥΡΙΑ MARTIN

Ντόναλντ, αγάπη μου.

(Κάθονται στον ίδιο καναπέ, αγκαλιάζονται και κοιμούνται.

Το ρολόι του τοίχου χτυπάει συνεχώς. Μπαίνει η Μαίρη περπατώντας στις μύτες των ποδιών της και βάζει το ένα δάχτυλο στο στόμα για να δείξει στο κοινό πως πρέπει να μην κάνει θόρυβο. Αρχίζει να μιλάει)

ΣΚΗΝΗ 5

ΜΑΙΡΗ

Η Ελίζαμπεθ κι ο Ντόναλντ πλέουν τώρα σε πελάγη ευτυχίας, άρα δεν ακούνε και άρα μπορώ να σας αποκαλύψω ένα μυστικό. Η Ελίζαμπεθ δεν είναι η Ελίζαμπεθ και ο Ντόναλντ δεν είναι ο Ντόναλντ. Και θα σας το αποδείξω αμέσως τώρα. Η κόρη του Ντόναλντ δεν είναι αυτή που είναι κόρη της Ελίζαμπεθ. Βεβαίως, η κόρη του Ντόναλντ έχει το ένα ματάκι κόκκινο και το άλλο άσπρο, όπως και η κόρη της Ελίζαμπεθ. Όμως η κόρη του Ντόναλντ έχει το αριστερό ματάκι κόκκινο και το δεξί ματάκι άσπρο, ενώ η κόρη της Ελίζαμπεθ έχει το αριστερό ματάκι άσπρο και το δεξί κόκκινο. Άρα, όλη η επιχειρηματολογία του Ντόναλντ καταρρέει, αφού υπάρχει αυτή η διαφορά. Άρα, παρά τις καταπληκτικές συμπτώσεις, ο Ντόναλντ και η Ελίζαμπεθ δεν είναι γονείς του ίδιου παιδιού. Άρα δεν είναι ο Ντόναλντ και η Ελίζαμπεθ. Ας πιστεύει αυτός όσο θέλει πως είναι ο Ντόναλντ και ας πιστεύει αυτή όσο θέλει πως είναι η Ελίζαμπεθ. Ας πιστεύει αυτός όσο θέλει πως έχει δίπλα του την Ελίζαμπεθ και ας πιστεύει αυτή όσο θέλει πως έχει δίπλα της τον Ντόναλντ. Απατώνται και οι δύο. Άρα τίθεται το ερώτημα ποιος είναι στην πραγματικότητα ο Ντόναλντ και ποια είναι στ' αλήθεια η Ελίζαμπεθ. Επίσης, τίθεται το ερώτημα ποιος έχει συμφέρον να συνεχίζεται αυτή η παρεξήγηση. Δεν μπορώ ν' απαντήσω. Και η συμβουλή μου είναι ν' αφήνουμε τα πράγματα όπως φαίνονται πως είναι. (Προχωρεί να βγει, ξαναγυρίζει) Ξέχασα να σας πω. Το πραγματικό μου όνομα είναι Σέρλοκ Χολμς.

(Βγαίνει)